

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. gegužės 15 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Apmokestinimas – Pridėtinės vertės mokestis (PVM) – Direktyva 2006/112/EB – 135 straipsnio 1 dalies b punktas – Prekių tiekimas – Kitos veiklos neapmokestinimas – Paskolos suteikimas ir derybos dėl paskolos – Degalų kortelės“

Byloje C-235/18

dėl 2017 m. lapkričio 23 d. *Naczelny Sąd Administracyjny* (Vyriausiasis administracinis teismas, Lenkija) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2018 m. kovo 28 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH

prieš

Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas F. Biltgen, teisėjai C. G. Fernlund ir L. S. Rossi (pranešėja),

generalinis advokatas E. Tanchev,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- *Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH*, atstovaujamos mokesčių konsultantės J. Pomorska-Porębska,
- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,
- Europos Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir J. Hottiaux,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1) 135 straipsnio 1 dalies b punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant *Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH*, kurios buveinė yra Austrijoje (toliau – *Vega International*), ginant su *Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie* (Varšuvos mokesčių inspekcijos direktorius, Lenkija) dėl atsisakymo grąžinti pridėtą vertę mokestį (PVM), susijusį su degalų pirkimu naudojant degalų korteles.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies a–c punktuose nustatyta:

„PVM objektas yra šie sandoriai:

a) prekių tiekimas už atlygą valstybės narės teritorijoje, kai prekes tiekia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks;

<...>

c) paslaugų teikimas už atlygą valstybės narės teritorijoje, kai paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks.“

4 Šios direktyvos 14 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. „Prekių tiekimas“ – teisės[,] kaip savininkui disponuoti materialiuoju turtu[,] perdavimas.

2. Be 1 dalyje nurodyto sandorio[,] prekių tiekimu laikomas bet kuris iš šių sandorių:

<...>

c) prekių perdavimas pagal sutartį, kurioje numatoma, kad perkant arba parduodant yra mokamas komisinis atlyginimas.“

5 Tos pačios direktyvos 24 straipsnio 1 dalis išdėstyta taip:

„„Paslaugų teikimas“ – sandoris, kuris nėra prekių tiekimas.“

6 Šios direktyvos 135 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta:

„Sandoriai, kurių valstybės narės neapmokestina PVM:

<...>

b) paskolos suteikimas bei derybos dėl paskolos ir suteiktos paskolos priežiūra, kuri atlieka paskolą suteikęs asmuo.“

Lenkijos teisė

7 Direktyva 2006/112 yra perkelta į Lenkijos teisę 2004 m. kovo 11 d. *Ustawa o podatku od towaru i uslug* (Prekių ir paslaugų mokesčio įstatymas; 2011 m. *Dziennik Ustaw*, Nr. 177, poz. 1054, su pakeitimais; toliau – PVM įstatymas).

8 PVM įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodyta:

„[PVM taikomas]: už atlygą atliekamam prekių tiekimui ir paslaugų teikimui valstybės teritorijoje.“

9 PVM ?statymo 7 straipsnio 1 ir 8 dalyse numatyta:

„1) 5 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytas prekų tiekimas suprantamas kaip teisės disponuoti prekėmis kaip savininkui perdavimas <...>.

<...>

8) Jeigu keli subjektai tiekia tą pačią prekę taip, kad pirmasis iš jų perduoda šią prekę tiesiogiai paskutiniam iš eilės gavėjui, pripažįstama, kad prekes tiekia kiekvienas iš šių sandorių dalyvių.“

10 PVM ?statymo 8 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„5 straipsnio 1 dalies 1 punkte minimas paslaugų teikimas suprantamas kaip bet kokia fiziniam, juridiniam ar juridinio asmens statuso neturinčiam subjektui teikiama paslauga, kuri nėra prekų tiekimas, kaip jis suprantamas pagal 7 straipsnį <...>“

11 To paties ?statymo 43 straipsnio 1 dalies 38 punkte, kuriuo ? nacionalinė teisė buvo perkeltos Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatos, teigiama:

„[Neapmokestinamos] kreditų arba piniginių paskolų teikimo paslaugos, taip pat tarpininkavimo teikiant kreditus arba pinigines paskolas paslaugos ir kredito teikėjo arba paskolos davėjo teikiamos kreditų arba piniginių paskolų administravimo paslaugos.“

12 PVM ?statymo 86 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Jeigu prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, 15 straipsnyje nurodytas apmokestinamasis asmuo turi teisę iš mokėtino mokesčio sumos atskaityti sumokėto pirkimo mokesčio sumą <...>“.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

13 Kaip matyti iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, *Vega International* veržiasi žinomą gamintojų naudotų transporto priemonių gabenimu iš gamyklos tiesiai klientui. Šią paslaugą teikia keletas *Vega International* patronuojamųjų įmonių, kurių registruotos buveinės yra skirtingose valstybėse narėse, įskaitant Lenkijoje įsteigtą *Vega Poland sp. z o.o.*

14 *Vega International* organizuoja ir valdo degalų kortelių, kurias išduoda skirtingi kuro tiekėjai, tiekimą visoms savo bendrovėms. Degalai ? *Vega Poland* gabenamas transporto priemonės pilami naudojant degalų korteles, kurios išduodamos vairuotojams. Dėl organizacinės priežasties, atsižvelgiant ? išlaidų dydį, visus sandorius naudojant degalų korteles centralizuotai vykdo patronuojančioji bendrovė Austrijoje, kuri gauna degalų tiekėjų sąskaitas fakturas, kuriose, *inter alia*, nurodytas degalų pirkimo PVM. Kiekvieno mėnesio pabaigoje *Vega International* savo patronuojamosioms bendrovėms, įskaitant *Vega Poland*, išrašo sąskaitas fakturas dėl gabenamų transporto priemonių sunaudotų degalų ir taiko 2 % mokestį. Patronuojamosios bendrovės gali padengti šias sąskaitas fakturas, susijusias su degalų kortelių naudojimu, sąskaitomis faktromis, išrašomomis bendrovei Austrijoje, arba apmokėti jas per 1–3 mėnesius nuo jų gavimo.

15 2014 m. rugpjūtio 11 d. sprendimu *Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa?ródmieście* (Varšuvos centrinio mokesčių inspekcijos skyriaus direktorius, Lenkija) atsisakę grąžinti *Vega International* 106 031,44 Lenkijos zlotų (PLN) (apie 24 735,82 EUR) PVM sumą už laikotarpį nuo 2012 m. balandžio iki birželio mėn. Šis sprendimas buvo paliktas galioti 2014 m. lapkričio 28 d. *Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie* (Varšuvos mokesčių inspekcijos direktorius) sprendimu.

16 *Vega International* apskundę pastarąjį sprendimą *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie* (Vaivadijos administracinis teismas Varšuvoje, Lenkija). Šis teismas 2015 m. birželio 26 d. sprendimu *Vega International* reikalavimą pripažino nepagrįstu ir atmetę jį.

17 *Vega International* apskundę šį sprendimą *Naczelny Sąd Administracyjny* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Lenkija). Šis teismas, kaip ir Lenkijos mokesčių administratoriai, ir pirmosios instancijos teismas, apsvaistę galimybę remtis 2003 m. vasario 6 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendime *Auto Lease Holland* (C-185/01, EU:C:2003:73) išdėstytais principais. Kaip nurodyta šiame sprendime, susitarimas dėl degalų valdymo yra ne degalų tiekimo sutartis, o sutartis dėl į pirkimo finansavimo. Vadovaujantis Teisingumo Teismo vertinimu, nurodytoje byloje finansinės nuomos bendrovę neįsigydavo degalų tam, kad perparduotų finansinės nuomos gavėjui, tačiau būtų pastarasis visiškai laisvai rinkdavosi degalų kiekį, kokybę ir įsigijimo laiką ir valdę juos kaip savininkas.

18 Remiantis minėtu sprendimu, turėtų būti laikoma, kad *Vega International* nevykdo prekės, t. y. degalų, tiekimo, už kurį galima susigrąžinti PVM, kaip tai suprantama pagal PVM įstatymo 7 straipsnio 8 dalį, tačiau teikia *Vega Poland* finansines paslaugas, kurios Lenkijoje neapmokestinamos PVM pagal PVM įstatymo 43 straipsnio 1 dalies 38 punktą.

19 Prašymą priimti prejudicinę sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad 2003 m. vasario 6 d. Sprendimas *Auto Lease Holland* (C-185/01, EU:C:2003:73) buvo priimtas ne dėl Direktyvos 2006/112 nuostatų, bet dėl 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, 1977, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23; toliau – Šeštoji direktyva).

20 Atsižvelgdamas į tai, šis teismas abejoja dėl Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies b punkto naujos nuostatos aiškinimo remiantis minėtu sprendimu, kuris susijęs su tokiais sandoriais kaip paskolos suteikimas ir derybos dėl paskolos, taip pat suteiktos paskolos priežiūra, kuri atlieka paskolą suteikęs asmuo. Taigi kyla klausimas, ar *Vega International* Austrijoje vykdoma veikla, susijusi su degalų kortelių, naudojamų patronuojamosioms grupės bendrovėms perkant degalus, tiekimu, gali būti pripažįstama tokiais sandoriais. Be to, šias abejones dar labiau sustiprina teismų praktikos skirtumai nacionaliniuose teismuose, kurie rėmėsi šiuo precedentu vertindami sudarytų sandorių, susijusių su degalų kortelių teikimu, pobūdį.

21 Todėl prašymą priimti prejudicinę sprendimą pateikęs teismas mano, kad, siekiant priimti sprendimą dėl *Vega International* pateikto kasacinio skundo, reikia, kad Teisingumo Teismas pateiktų Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies b punkto išaiškinimą.

22 Šiomis aplinkybėmis *Naczelny Sąd Administracyjny* (Vyriausiasis administracinis teismas) nusprendę sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinę klausimą:

„Ar į Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą sąvoką patenka degalų kortelių išdavimo veikla ir degalų įsigijimo derybų, finansavimo ir atsiskaitymo veikla naudojant šias korteles, ar vis dėlto ši mišri veikla gali būti pripažįstama grandininiais sandoriais, kurių

pagrindinis tikslas yra degalų tiekimas?“

Dėl prejudicinio klausimo

23 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas iš esmės prašo išaiškinti, ar bendrovės vykdoma veikla, t. y. degalų kortelių tiekimas patronuojamosioms bendrovėms sudarant joms sąlygas pildyti degalų atsargas, gali būti laikoma paskolos suteikimo paslauga, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies b punktą, ar kaip mišri veikla, kurios pagrindinis tikslas – kuro tiekimas, t. y. prekių tiekimas, kaip apibrėžta tos pačios direktyvos 14 straipsnio 1 dalyje, ir už kurią Lenkijoje sumokėtas PVM gali būti susigrąžintas.

24 Pirmiausia reikėtų pažymėti, kad byloje nagrinėjamos Direktyvos 2006/112 nuostatos yra iš esmės identiškos atitinkamoms Šeštosios direktyvos nuostatomis. Tokiu atveju jurisprudencija, susijusi su minčiomis Šeštosios direktyvos nuostatomis, yra reikšminga aiškinant atitinkamas Direktyvos 2006/112 nuostatas (žr. 2016 m. liepos 28 d. Sprendimo *Astone*, C-332/15, EU:C:2016:614, 27 punktą).

25 Siekiant atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateiktą klausimą, svarbu pažymėti, kad pagal Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies a punktą apmokestinamasis asmuo, tiekdamas prekes už atlygą valstybės narės teritorijoje, privalo mokėti PVM.

26 Pagal šios direktyvos 14 straipsnio 1 dalį prekių tiekimas laikomas teisės, kaip savininkui disponuoti materialiuoju turtu, perdavimu.

27 Pagal suformuotą jurisprudenciją „prekių tiekimo“ sąvoka, tvirtinta Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 1 dalyje ir Direktyvos 2006/112 14 straipsnio 1 dalyje, susijusi ne su nuosavybės teisės perdavimu taikomoje nacionalinėje teisėje numatytais būdais, o su visais materialiojo turto perleidimo sandoriais, kuriais viena šalis suteikia kitai šaliai teisę disponuoti tuo turtu taip, lyg ji būtų šio turto savininkė (1990 m. vasario 8 d. Sprendimo *Shipping and Forwarding Enterprise Safe*, C-320/88, EU:C:1990:61, 7 punktą; 2005 m. liepos 14 d. Sprendimo *British American Tobacco* ir *Newman Shipping*, C-435/03, EU:C:2005:464, 35 punktą; 2006 m. vasario 21 d. Sprendimo *Halifax ir kt.*, C-255/02, EU:C:2006:121, 51 punktą; 2010 m. birželio 3 d. Sprendimo *De Fruytier*, C-237/09, EU:C:2010:316, 24 punktą ir 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Evita-K*, C-78/12, EU:C:2013:486, 33 punktą).

28 Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad ši sąvoka yra objektyvi ir taikoma neatsižvelgiant į atitinkamą sandorį tikslus ir rezultatus, ir mokesčių administratorius neturi atlikti tyrimų, kad būtų nustatytas apmokestinamojo asmens ketinimas, arba atsižvelgti į kito dalyvaujančio subjekto, o ne atitinkamo apmokestinamojo asmens toje pačioje tiekimo grandinėje ketinimą (2013 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Dixons Retail*, C-494/12, EU:C:2013:758, 21 punktą ir nurodyta jurisprudencija).

29 Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad *Vega International* tiekia degalų korteles savo patronuojamosioms bendrovėms, įskaitant *Vega Poland*, kurios naudodamos korteles gali įsigyti degalų degalinėse. Vėliau pastarosios siunčia *Vega International* sąskaitas faktūras už kuro pirkimą su PVM, dėl kurio grąžinimo *Vega International* pateikė paraišką Lenkijos mokesčių administratoriui.

30 Siekiant atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateiktą klausimą, reikia nustatyti, kam naftos produktais prekiaujanti bendrovė šiuo atveju perduoda teisę valdyti degalus kaip savininkui – *Vega International* ar *Vega Poland* (šiuo klausimu žr. 2003 m. vasario 6 d. Sprendimo *Auto Lease Holland*, C?185/01, EU:C:2003:73, 33 punktą).

31 Pažymėtina, kad 2003 m. vasario 6 d. Sprendime *Auto Lease Holland* (C?185/01, EU:C:2003:73) Teisingumo Teismas nagrinėjo, ar pagal transporto priemonės finansinės nuomos sutartį naftos produktais prekiaujanti bendrovė tiekia prekes, t. y. degalus, finansinės nuomos bendrovei, kai finansinės nuomos gavėjas pilsa degalų tos bendrovės vardu ir jos naudai ir kai ši vėliau prašo nacionalinio mokesčių administratoriaus grąžinti už pirktus degalus sumokėtą PVM.

32 Šiame sprendime Teisingumo Teismas nusprendė, kad finansinės nuomos gavėjas turi teisę valdyti degalus kaip savininkas, nes jis įsigyja degalų tiesiogiai degalinėje, o finansinės nuomos davėjas neturi teisės spręsti, kaip ir koku tikslu degalai bus naudojami (šiuo klausimu žr. 2003 m. vasario 6 d. Sprendimo *Auto Lease Holland*, C?185/01, EU:C:2003:73, 34 punktą).

33 Be to, Teisingumo Teismo nuomone, šiuo atveju tiekimas buvo vykdomas tik finansinės nuomos bendrovės lėšomis. Iš tiesų, pirma, mokesčiai mokėjimai bendrovės naudai yra tik avansas, antra, už faktinį suvartojimą metų pabaigoje yra atsakingas finansinės nuomos gavėjas, kuris padengia visas degalų tiekimo išlaidas (2003 m. vasario 6 d. Sprendimo *Auto Lease Holland*, C?185/01, EU:C:2003:73, 34 punktas).

34 Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad finansinės nuomos bendrovės ir finansinės nuomos gavėjo pasirašytas degalų valdymo susitarimas nėra sutartis dėl prekių, t. y. degalų, tiekimo finansinės nuomos bendrovei, veikiau tai yra sutartis dėl degalų pirkimo finansavimo. Teisingumo Teismo teigimu, finansinės nuomos bendrovė neperka degalų, kad vėliau parduotų juos finansinės nuomos gavėjams, tačiau būtų pastarieji perka degalus, pasirinkdami jų kokybę, kiekį ir pirkimo datą. Todėl finansinės nuomos bendrovė faktiškai veikia kaip kredito davėja finansinės nuomos būdu nuomojamo automobilio gavėjui (2003 m. vasario 6 d. Sprendimo *Auto Lease Holland*, C?185/01, EU:C:2003:73, 36 punktas).

35 Remiantis šio sprendimo 24 punkte minėta jurisprudencija, Teisingumo Teismo pateikti aiškinimai dėl sąvokos „prekių tiekimas“ pagal Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 1 dalį gali būti taikomi aiškinant šią sąvoką pagal Direktyvos 2006/112 14 straipsnio 1 dalį.

36 Pažymėtina, kad šiuo atveju *Vega International* nenaudoja degalų, dėl kurių ji prašo grąžinti PVM, tarsi ji būtų degalų savininkė. Iš tiesų, *Vega Poland* šiuos degalus įsigyja tiesiogiai iš tiekėjo ir tik savo nuožūra. Taigi būtų *Vega Poland* sprendžia dėl degalų įsigijimo būdo, nes ji gali pasirinkti *Vega International* nurodytą degalų tiekėją degalinę, kurioje ji įsigis degalų – laisvai pasirinks jų kokybę, kiekį, pirkimo momentą ir naudojimo būdą (šiuo klausimu žr. 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie*, C?42/14, EU:C:2015:229, 26 punktą).

37 Be to, nustatyta, kad *Vega Poland* padengia visas su tokiais degalais įsigijimu susijusias išlaidas, nes *Vega International* iš naujo pateikia sąskaitas fakturas dėl šių degalų. Vėliau patronuojamoji bendrovė Lenkijoje gali padengti sąskaitas fakturas už kuro kortelių naudojimą sąskaitomis faktromis, skirtomis Austrijos bendrovei, arba tiesiogiai apmokėti šias sąskaitas fakturas per 1–3 mėnesius nuo jų gavimo.

38 Tokiu atveju, kaip teigia Lenkijos vyriausybė ir Europos Komisija, nėra pagrindo laikyti, kad degalai tiekiami *Vega International*, o pastaroji perparduoda juos *Vega Poland*, kuri savo ruožtu tiekia degalus *Vega International*. Kita vertus, kaip nurodo Komisija, reikėtų pažymėti, kad *Vega International*

vaidmuo apsiriboja degalų kortelių, kaip paprastos priemonės įsigyti degalų, suteikimu savo patronuojamajai Lenkijos bendrovei, atliekant tik tarpininko vaidmenį šios prekės įsigijimo procese.

39 Todėl nesant prekių, t. y. degalų, tiekimo *Vega International*, ši neturi teisės PVM, sumokėti pagal jai skirtas sąskaitas faktūras, išrašytas dėl *Vega Poland* degalų pildymo degalinėje, grąžinimui.

40 Vis dėlto reikėtų pažymėti, kad pagal Direktyvos 2006/112 24 straipsnio 1 dalį bet koks sandoris, kuris nėra prekės tiekimas, turi būti laikomas „paslaugų teikimu“.

41 Vis dėlto neginėjama, kad *Vega International* vykdoma veikla, susijusi su degalų kortelių tiekimu patronuojamosioms bendrovėms Lenkijoje, kad šios galėtų įsigyti degalų, negali būti laikoma „prekės tiekimu“, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/112 14 straipsnio 1 dalyje. Todėl tai yra „paslaugų teikimas“, kaip apibrėžta tos pačios direktyvos 24 straipsnio 1 dalyje.

42 Taigi, norint atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateiktą klausimą, reikia nustatyti, ar toks paslaugų teikimas yra kredito teikimo paslauga, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies b punktą.

43 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal šią nuostatą neapmokestinamieji sandoriai yra apibrėžiami pagal teikiamą paslaugą pobūdį, o ne pagal paslaugos teikimą ar gavimą, todėl neapmokestinimas nepriklauso nuo teikiančio paslaugas subjekto statuso (šiuo klausimu žr. 2006 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Abbey National*, C-169/04, EU:C:2006:289, 66 punktą ir 2007 m. birželio 21 d. Sprendimo *Ludwig*, C-453/05, EU:C:2007:369, 25 punktą).

44 Visų pirma, šios nuostatos žodžių junginys „paskolos suteikimas ir derybos dėl paskolos“ neturėtų būti aiškinamas kaip susijęs tik su banko ir finansų staigų teikiamomis paskolomis ir kreditais (šiuo klausimu žr. 1993 m. spalio 27 d. Sprendimo *Muys' en De Winter's Bouw en Aannemingsbedrijf*, C-281/91, EU:C:1993:855, 13 punktą; 2015 m. spalio 22 d. Sprendimo *Hedqvist*, C-264/14, EU:C:2015:718, 37 punktą ir 2018 m. spalio 18 d. Sprendimo *Volkswagen Financial Services (UK)*, C-153/17, EU:C:2018:845, 35 punktą).

45 Šis aiškinimas patvirtina Direktyvoje 2006/112 numatyti bendrosios sistemos tikslai, kuriais, visų pirma, siekiama užtikrinti vienodą požiūrą į apmokestinamuosius asmenis (žr., be kita ko, 1993 m. spalio 27 d. Sprendimo *Muys' en De Winter's Bouw en Aannemingsbedrijf*, C-281/91, EU:C:1993:855 14 punktą).

46 Vadinas, aiškinimas, kad banko atliekamas pirkimo finansavimas yra neapmokestinamas PVM, tačiau kito subjekto, neturinčio ypatingo finansų ar bankų sektoriaus subjekto statuso, atliekamas pirkimo finansavimas yra apmokestinamas PVM, pažeistų vieno iš pagrindinių bendrosios PVM sistemos principų, t. y. vienodo apmokestinamųjų asmenų vertinimo principų.

47 Šiuo atveju, kaip nurodyta minėto sprendimo 14 punkte, neginėjama, kad visos operacijos, atliekamos su degalų kortelėmis, kurias *Vega International* suteikia savo patronuojamosioms bendrovėms, įskaitant *Vega Poland*, yra centralizuotai valdomos Austrijoje esančios patronuojančiosios bendrovės, kuri gauna degalų tiekimą sąskaitas faktūras, kuriose, *inter alia*, nurodytas degalų pirkimo PVM. Vėliau kiekvieno mėnesio pabaigoje *Vega International* savo patronuojamosioms bendrovėms, įskaitant *Vega Poland*, išrašo sąskaitas faktūras dėl gabenant transporto priemonės sunaudotų degalų ir taiko 2 % mokestį. Patronuojamosios bendrovės gali apmokėti šias sąskaitas faktūras, susijusias su degalų kortelių naudojimu, pagal sąskaitas faktūras, išrašomas Austrijos bendrovei, arba jas apmokėti per 1–3 mėnesius nuo jų gavimo.

48 Tik reikia atsižvelgti ? tai, kad *Vega International*, taikydama š? 2 % mokest?, gauna atlyginim? už paslaugos tekim? patronuojamajai bendrovei Lenkijoje. Tokiu b?du *Vega International* teikia finansin? paslaug? *Vega Poland*, iš anksto finansuodama degal? pirkim?, tod?l veikia kaip ?prasta finans? arba kredito ?staiga.

49 Atsižvelgiant ? tai, konstatuotina, kad *Vega International* degal? korteli? tiekimas *Vega Poland* yra visiškai finansin? operacija, tiksliau – kredito suteikimas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies b punkt? (šiuo klausimu žr. 2018 m. spalio 18 d. Sprendimo *Volkswagen Financial Services (UK)*, C?153/17, EU:C:2018:845, 36 punkt?).

50 Vadinasi, *Vega International* teikiamos paslaugos *Vega Poland* gali b?ti neapmokestinamos pagal Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies b punkt?.

51 Atsižvelgiant ? tai, kas išd?styta, ? pateikt? klausim? reikia atsakyti, kad Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies b punktas turi b?ti aiškinamas taip, kad, esant pagrindin?ms bylos aplinkyb?ms, patronuojan?iosios bendrov?s degal? korteli? teikimas patronuojamosioms bendrov?ms, kad pastarosios gal?t? papildyti degal? atsargas, gali b?ti laikomas kredito suteikimo paslauga, kaip tai suprantama pagal min?t? nuostat?.

D?l bylin?jimosi išlaid?

52 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendžia:

2006 m. lapkri?io 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB d?l prid?tin?s vert?s mokes?io bendros sistemos 135 straipsnio 1 dalies b punktas turi b?ti aiškinamas taip, kad, esant pagrindin?ms bylos aplinkyb?ms, patronuojan?iosios bendrov?s degal? korteli? teikimas patronuojamosioms bendrov?ms, kad pastarosios gal?t? papildyti transporto degal? atsargas, gali b?ti laikomas kredito suteikimo paslauga, neapmokestinama prid?tin?s vert?s mokes?iu, kaip tai suprantama pagal min?t? nuostat?.

Parašai.

* Proceso kalba: lenk?.